

ŠLOVĖ DIDŽIAJAM SPALIO!

VISŲ SALIŲ PROLETARAI, VIENYKITES!

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1980 m.

lapkričio

7 d.

Penktadienis

Nr. 131(4171)

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

J. Buivydo plakatas. (ELTA).

Pergalingu Didžiojo Spalio keliu

JONAS PESECKAS

LKP Anykščių rajono komiteto pirminis sekretorius

Per mūsų planetą pergalingu žingsniu žengia Didysis Spalis. Į pasaulio istoriją aukso raidėmis įrašyti Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos puslapiai ir šlandien, praėjus po nuaidėjusių „Auroros“ kreiserio šūvių 63 tarybinės liaudies didvyriškų kovų ir kuriamojo darbo metams, iškalbingai byloja apie nepaprastai reikšmingą Spalio iškovojimų didybę, V. Lenino idėjų triumfą.

Simboliška, kad pažymint Didžiojo Spalio 63-ąsias metines, mūsų šalies darbo žmonių mintyse dar neišblėso įspūdingi renginiai ir šaunaus darbo pergalės, skirtos Vladimiro Lenino gimimo 110-osios metinėms. Lenininį jubiliejų drauge su visais tarybiniais žmonėmis gražiais kuriamojo darbo laimėjimais apvainikavo ir Anykščių rajono dirbantieji. Apie tai vaizdžiai liudija tas, jog už laimėjimus socialistiniame lenktyniavime ir sėkmingą dešimtojo penkmečio užduočių vykdymą jubiliejiniais Lenino garbės raštais buvo apdovanoti 29 rajono įmonių, organizacijų ir ūkių, o taip pat gamybinių padalinių kolektyvai, daugiau kaip pusantro tūkstančio

darbščiausiųjų darbo pirmūnų. Darbštumu, organizuotumu ir pareigingumu pagrįstas pirmaujančių gamybinių kolektyvų ir gamybos pirmūnų sektingas pavyzdys suradavo vis platesnį atgarsį ir kituose rajono pramonės įmonių, statybinių organizacijų bei žemdirbių kolektyvuose ir paskatindavo darbo žmones dar aktyviau įsijungti į socialistinio lenktyniavimo sąjūdį, kad naujais darbo laimėjimais būtų pažymėtas TSKP XXVI suvažiavimas.

Iš tikrųjų šlovingiesiems revoliucijos idealams savo atkakliu triūsu, vykdant dešimtojo penkmečio užduotis, įrodė Anykščių rajono pramonės įmonių dirbantieji, kurie vien per keturis dešimtojo penkmečio metus ir šių metų devynis mėnesius realizavo virš plano pramonės produkcijos daugiau kaip už 2 milijonus 280 tūkstančių rublių.

Sie, baigiamieji dešimtojo penkmečio metai sutapo su labai reikšmingu lietuvių tautos gyvenime įvykiu — Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40-mečiu, kurį gra-

žiai pažymėdami, teisėtai pasiektais reikšmingais ekonominiais ir socialinio gyvenimo laimėjimais galėjo pasidžiaugti bei pasididžiuoti tiek anykštėnai, tiek ir visi Nemuno krašto darbo žmonės.

Išties džiugu, kad su mūsų respublikos jubiliejumi šią vasarą savo įmonės įkūrimo 40 metų sukaktį pažymėjo ir veltinių fabriko „Spartakas“ darbuotojų kolektyvas. Tik dėka kitų broliškiųjų tarybinų tautų teikiamos nesavanaudiškos pagalbos ir stiprėjančios draugystės Tarybų valdžios metais iš buvusių smulkių amatininkų dirbtuvėlių šis fabrikas išaugo į stambią įmonę, aprūpinant mechanizmais ir įrengimais, įgalinančiais palengvinti žmonių darbą. Pasiekti šios įmonės darbuotojų kolektyvo ženklūs gamybiniai laimėjimai šiemet, pažymint V. Lenino gimimo 110-ąsias metines, susilaukė aukšto įvertinimo: šiam kolektyvui įteiktas LKP Centro Komiteto, LTSR Ministrų Tarybos, Respublikinės profesinių sąjungų tarybos lenininis garbės raštas.

O juk nepaprastai ryškų gamybos modernizavimo, darbo procesų mechanizavimo ir naujų gamybinių korpusų augimo kelią tarybinės santvarkos metais praejo ir stambiausioji mūsų rajono įmonė — vyno pramonės gamybinis susivienijimas „Anykščių vynu“, kurio darbuotojų kolektyvas ir ankstyvesniais, ir šiais, baigiamaisiais dešimtojo penkmečio metais maisto pramonės įmonių tarpe neretai tapdavo sąjunginio ir respublikinio socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju. Gražiais pasiekimais grindžia šiemetams prisiimtus socialistinius įsipareigojimus Anykščių svesto gamyklos, Miškų ūkio, Mechanizuotos kolonos, Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato, Rajkoopsąjungos ir kitų organizacijų kolektyvai.

Kai kiekvieną sykį susėdame už šventinio stalo ir savo žvilgsnį nukreipiame į atpjautą duonos riekę, nejučiom prisimenam žemdirbių, jo darbščias rankas. Prisimenam ir atiduodam pagarbą duoną išauginusiam žmogui. O kad nelengvas, bet tiesiog didelių jėgų ir įtemp-

nukelta iš pusl.

Pagerbti lenktyniavimo nugalėtojai

„Lenino keliu“ kolūkio žemdirbių šeimoje susiklosčiusios gražios darbščiausiųjų žmonių pagerbimo tradicijos. Ir prieš keletą dienų įvykusiame iškilmingame renginyje, dalyvaujant kultūros namų salėje gausiam žemdirbių būriui, buvo pagerbti tie, kurie tapo šių metų trečiojo ketvirčio soclenktyniavimo nugalėtojais. Apžvelgęs pasiekus gamybinius laimėjimus, daug šiltų žodžių ir puikių atsiliepimų paskyręs darbo pirmūnams, kolūkio pirmininkas Aleksandras Slavenskas pinigines premijas ir socialistinio lenktyniavimo nugalėtojo diplomus įteikė laukininkystės darbuotojams Elenai Kovienei ir Benedui Budreikai, traktorininkui Petriui Buzėnui, vairuotojams Valentinui Baniui ir Valdui Latvėnui, technikos remontininkui Jurgiui Majauskui. Tokio pat paskatinimo susilaukė melžėja Stasė Jasiulionienė, geriausia veršelių augintoja Elena Skadlenė, kiaulių še-

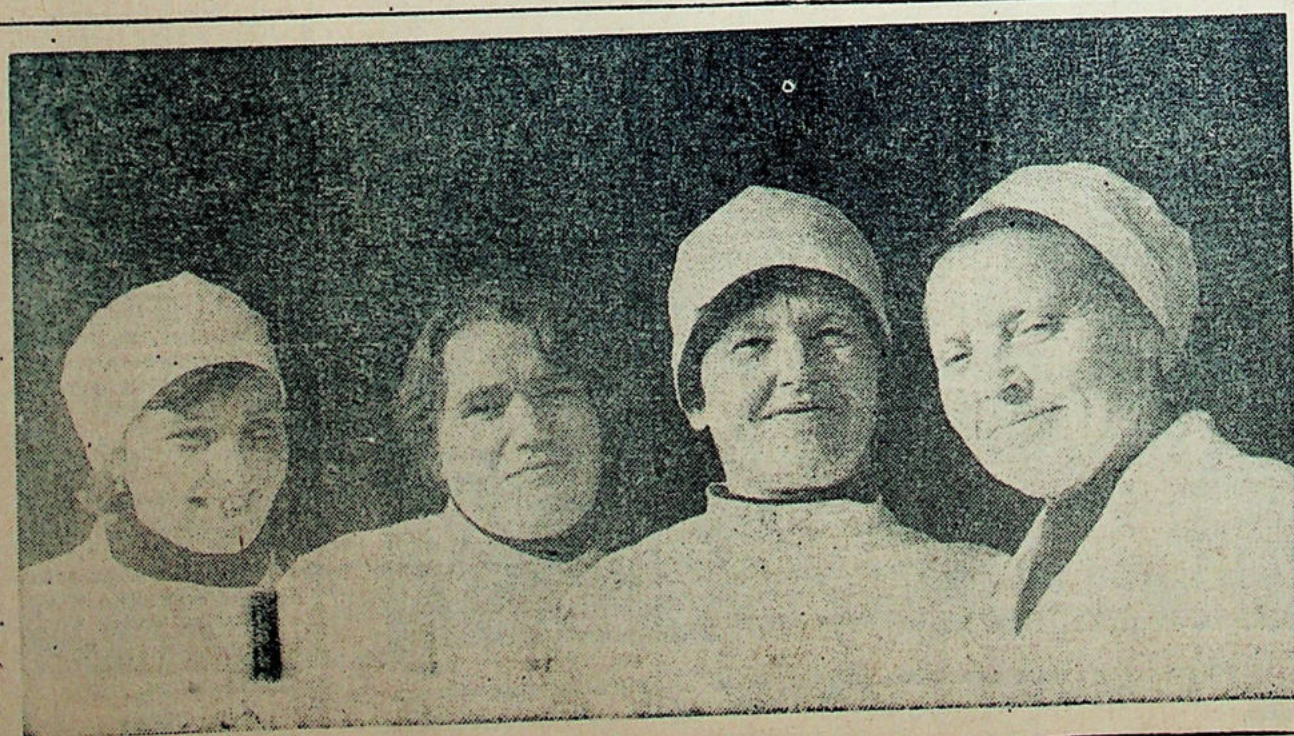
rikė Danutė Raščiuviene, statybinių Vytautas Kaušakys, darbščiausias jaunas gamybininkas Vidmantas Raščius ir kiti.

Darbo pirmūnų pagerbimo iškilnėse dalyvavo viešnagėn pas šio kolūkio žemdirbių atvykę Vokietijos Demokratinės Respublikos Erfurto apygardos, Vaimaro apskrities, „Vokietijos — Tarybų Sąjungos draugystės“ kooperatinio ūkio pirmininkas Rudi Boberis ir partinės organizacijos sekretorius Maksas Ošacas. Su šio ūkio žemdirbiais „Lenino keliu“ kolūkio atstovai numatė ir ateityje keistis delegacijomis, dalintis sukaupto darbo patyrimu.

Todėl ir svečiai, ir „Lenino keliu“ kolūkio atstovai pasirašė tarpusavio bendradarbiavimo sutartį.

Pirmūnų pagerbimo iškilnių dalyviams nuotaikingą koncertą surengė Panevėžio „Ekranas“ gamyklos saviveiklinis kolektyvas.

S. Vaitkus

Gražiais pasiekimais baigiamuosius dešimtojo penkmečio metus ženklina „Svyturio“ kolūkio Naujonių fermos komunistinio darbo kolektyvas. Darbščios šio kolektyvo melžėjos per šių metų devynis mėnesius iš kiekvienos prižiūrimos karvės vidutiniškai primelžė po 3637 kg pieno, o iki metų pabaigos, prisiimdamos socialistinius įsipareigojimus TSKP XXVI suvažiavimo garbei, davė žodį primelžti iš karvės po 4375 kg pieno. Pirmaujanti karvių melžėja, LTSR nusipelnusi žemės ūkio darbuotoja Ona Siaučiūnienė, ne kartą tapusi soclenktyniavimo nugalėtoja Anykščių rajone, pasiryžusi šiemet iš kiekvienos prižiūrimos karvės primelžti pasiekti iki 5000 kg.

J. Junevičiaus nuotraukoje matome (iš kairės į dešinę) Naujonių fermos karvių melžėją Petrę Pušeckią, fermos vedėją Birutę Salkauskaitę, melžėjas Tamarą Asačiovą ir Oną Siaučiūnienę.

Pergalingu Didžiojo Spalio keliu

Atkeltaiš tautai

Šio triušo išmėginimais būna palydėtas duonos keltas, vedantis iš laukų iki mūsų stalo, skivaizdžiai įsistkinomai, ypač nepalankiais gamtinėmis sąlygomis metais. Tačiau sunkumai daug ko ir išmokė: juos atstengdami įveikti, įtemptu derliaus nuėmimo laikmečiu lyg kovos mūšyje grūdinosi ūkių valdovai ir specialistai, mechanizatoriai ir jaunimas. Giliai suprasdami šio mūšio užduoną sudėtingumą, žemdirbiams į pagalbą atskubėjo iš miestų darbininkai ir tarnautojai, studentai ir moksleiviai. Tuo ir pasireiškė tarybiniam žmonėms būdingas geras dorovinis bruožas — kilnus savitarpio pagalbos jausmas.

Ir nors žiurmetinės oro sąlygos buvo iš tikrųjų nepalankios žemdirbių ūkininkavimui, tačiau neretame žemdirbių kolektyve, sumaniau surikiavus darbus, našesni darbai krūvį sutelkus technikai ir ją valdantiems mechanizatoriams, lanksčiau ir operatyviau organizavus socialinę ir pritaikius veiksmingesnes darbštųjų pagerbimo ir paskatinimo prie-

mones, vistiek pavyko organizuoti nuimti nuo laukų derlių ir išvengti didesnių nuostolių. Neatsitiktinai „Anykščių šilėlio“, „Lenino keliu“ kolūkiuose, Sodininkystės tarybiname ūkyje iš kiekvieno javų hektaro gauta ir į aruodus supilta daugiau kaip po 27 cent grūdų. Suprantama, dėl objektyvių sunkumų nepavyko šiais metais rajono žemdirbiams, ypač augalininkystės srityje, pasiekti užsibrėžtų rezultatų. Tačiau rajono žemės ūkio darbuotojų šeima jau sėkmingai įvykdė dešimtajam penkmečiui skirtus grūdų, linų pluošto ir sėmenų bei daržovių pardavimo valstybei planus. Didinant gyvulininkystės produktų gamybą, kellant gyvulių produktyvumą, sektingą pavyzdį rodo „Svyturio“, „Lenino keliu“, „Gintaro“, Svėdasų ir kitų kolūkių fermų darbuotojai, kurie jau įvykdė arba baigia įvykdyti dešimtajam penkmečiui užsibrėžtus gyvulininkystės produktų gamybos ir pardavimo planus.

Pagrįstai galima pasidžiaugti, kad, susumavus socialistinio lenktyniavimo šių metų trečiojo ketvirčio rezultatus augalininkystės sri-

tyje, Anykščių rajonas tapo respublikoje socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju ir jam paskirta LKP CK, LTSR Ministrų Tarybos, Respublikinės profesinių sąjungų tarybos ir LLKS CK pereinamoji raudonoji vėliava ir pirmoji piniginė premija.

Tačiau ir rajono pramonės įmonėse, ir statybinėse organizacijose, ir žemdirbių kolektyvuose dar yra neišspręstų problemų ir apie jas nevalia mums pamiršti, netgi pažyminti šventes. Apie tas problemas, pasireiškiančias ūkininkavimo sunkumus, jų įveikimo kelių ir būdus daug kur dalykiškai aptarinėjo komunistai pastaruoju metu vykstančiuose atskaitiniuose partiniuose susirinkimuose. Matyt, tokį reiklų ir principingą pokalbį artimiausiu metu reikės dar pratęsti, netrukus svarstant pirmosios partinės organizacijos TSKP Centro Komiteto 1980 m. spalio plenumo išdavas. Juk kiekvieno komunisto kilni pareiga — būti aktyviu visų naujų iniciatorių, asmeninių pavyzdžių stiprinti sąmoningą darbo drausmę, kad kiekviename darbuotojų kolektyve įsigalėtų kūrybinė, tikrai

darbinga atmosfera, kad kiekvienas žmogus geriau suprastų, jog jo našus darbas — tai pagrindinis šaltinis tarybinių žmonių gerovei augti. Todėl nepaprastai prasmingu reikalavimu tampa TSKP CK spalio plenumo pasakyti draugo L. Brežnevo žodžiai apie tai, jog „ypač svarbu didinti kadry atsakingumą, vystyti iniciatyvą darbe...“.

Didžiojo Spalio šventė pažadina atsiminimus ir apie tuos reikšmingus laimėjimus, kurie sau kelių skynėsi tarybinės santvarkos metais socialistinio gyvenimo srityje. Tų ryškių poslinkių, gražių permainų įvyko ir mūsų rajone. Apie tai liudija kasmet vis pasipuošiantis naujais daugiaaukščiais gyvenamais namais ir kultūrinės-buitinės paskirties pastatais Anykščių miestas, kuriame ir šiais metais mokslieviams atvėrė duris iškilęs naujas trečiosios vidurinės mokyklos pastatas. Tik neseniai Knygyno ir Taupomosios kasos darbuotojai naujame pastate pažymėjo įkurtuves, o šalia jo jau iškilo dabar statomas Modernus Vaistinės pastatas, A. Barausko aikštėje rekonstruo-

Jamas viešbutis.

Augantys statybų mastai jau nestebina ir kaimo žmogaus. Džiugina žvilgsnį vis gražėjančios Naujųjų Elmininkų, Užuožerių, Sovenių gyvenvietės, nauji mūriniai ir Alytaus eksperimentinio namų statybos kombinato pagaminti gyvenamieji namai kasmet įsipina į „Svyturio“, „Lenino keliu“, Svėdasų, „Anykščių šilėlio“ ir kitų kolūkių pagrindinių gyvenviečių panoramą. Ir vienuoliktą penkmečio eigoje, be abejo, reikės planingai vystyti statybą kaime, nes TSKP Centro Komiteto spalio plenumo taip pat buvo pabrėžtas būtinumas energingai ir ryžtingai spręsti socialines kaimo, jo pertvarkymo problemas — statyti daugiau gerai įrengtų gyvenamųjų namų, buities ir kultūros įstaigų, tiesti daugiau gerų kelių.

Kaimo vietovėse dabartiniu metu turime gausų kvalifikuotų žemės ūkio specialistų būrį. Mūsų jaunosios kartos komunistiniam auklėjimui, darbinio, moralinio bei politinio savybių ugdymui daug pastangų skiria išaugusi rajono pedagogų šeima. Daugelis pedagogų, gana aktyviai dalyvaudami visuomeninėje veikloje, ne tik mokslieviams, bet ir jų tė-

vams skiepia kilnius internacionalizmo ir patriotizmo jausmus. Tačiau ir ateityje labai svarbu, suvienijus pedagogų, žemės ūkio ar kitų liaudies ūkio sričių specialistų bendrą jėgą gerinti profesinio orientavimo darbą, dar sumaniau skiepyti jaunimui darbinis įgūdžius.

Į revoliucinės praeities metraštį daug ryškių puslapių yra įrašę iš Anykščių krašto kilę, Didžiojo Spalio barikadose ir pilietinio karo frontuose kovoję bebaimis čekistas Juozas Opanskis, svėdasiečiai Kazys Rimša ir Antanas Braknys, karinių komisarų tapę Rapolas Rasikas ir kiti ištikimi partijos kovotojai. Kasmet, pažymėdami Didžiojo Spalio šventes, su gilia meile ir pagarbą mes prisimename šiuos revoliucijos veteranus. Jų šviesų atminimą, jų žygdarbių didybę atmintyje išsaugos ir ateinančios kartos, nes jie tiesė tiesos ir laisvės kelius. Jų pradėtus žygius, plietinės atsakomybės ir pareiškimo jausmą dabar tęsia savo darbais jaunesnioji komunistų karta, pasiryžusi sutelkti rajono darbo žmonių jėgas ir pastangas kuo sėkmingesniai dešimtojo penkmečio finišui, garbingam TSKP XXVI suvažiavimui sutikimui.

Pėdsakai žemėje

Tarp šešių Antano Valaikos vaikų sūnus Antanukas jėl kuo išsiskyrė, tai nebent ramiu būdu ir darbštumu. Niekieno neraginas, jis grieždavosi namų apyvokos ir lauko darbų, kurių niekada netrūkęs šalia trobos esančiame sodybiname sklype. Iš mažens jis įgudavo viską daryti vikriai, nepavargdamas.

Visi Valaikų sūnūs ir dukros galėjo rinktis profesijas pagal savo norus. Ką viliojo sudėtingi mokslai, darbas gamybių cehuose — tie išvyko į miestus, stojo į aukštąsias mokyklas ar technikumus. Antanas užtėrėjęs tebetroško būti arčiau gimtosios žemės. Ir mokslo kelią pasirinko toki, kad greičiau savarankiškų vyrų tapų, tėvus paremtų: stojo į Bukiškių kaimo proftechninę mokyklą.

Prieš keliolika metų toks vaikino apsisprendimas niekam nepadarė gilesnio įspūdžio. Daugelis žmonių — jų tarpe ir mes, žurnalistai — tais metais aiškiodami stebėdavomės kuo kitu: antai, mažaraščio artojo sūnus tapo mokslų kandidatu, dukra įsigijo gydytojos diplomą. Stai kur esanti tėvų laimė.

Vėliau nustojome tokiems dalykais žavėtis ir prisimėnė seną tiesą: visos profesijos mūsų visuomenėje reikalingos, tačiau duonos augintojo triušas bene bus pats svarbiausias, labiausiai gerbtinas. O bręsta duona žemėje, kurią iš pelkynų atkovojo melioratoriai. Matyt, neapsiriko tuomet Antanas Valaika, pasirinkęs savo bendraamžių tarpe buvusią nelabai madingą meliora-

toriaus specialybę. O kaip jis pats — patenkintas pasirinktu gyvenimo keliu?

Lyg tyčia, sutikti Antaną Valaiką man pasitaikė tokią dieną, kai išvakarėse buvo pasibaigęs pats sunkiausias jo gyvenime darbų sezonas. Sėdįs už „Zigulių“ vairo jaunas vyriškis neatrodė pailsęs ar prislėgtas. Zvalus, pasitikįs savimi, draugiškas — toks iš pirmo žvilgsnio pasirodė vienas geriausių Anykščių MSMV ekskavatorininkų, Lenininio garbės raštu apdovanotos melioratorių grandies vado. Paprašytas valandėlei kitai pasitraukti nuo šeimos rūpesčių, pasidalyti prabėgusių metų įspūdžiais, Antanas dar kartą patikslino tai, kas man buvo žinoma iš baro vadovo Broniaus Laurikėno pasakojimų.

Šių metų pavasarį vėliau, negu įprasta, į laukus išsiruošė dirvų kultivuotojai, sėjėjai. Bet jiems nesunku buvo rasti anksčiau džiūstančius žemės masyvus: juk kiekviename ūkyje dabar apstu dirvų, kuriose melioratoriai yra sukloję dreną, išlyginę paviršių. Gi pačių melioratorių darbų pradžia buvo dar sunkesnė: šiems vyrams takelio į durpynus ir pelkutes niekas dar nebuvo pramynęs. Teko nors kiek apsausinti žemumas, išvarant griovius vienkausiais ekskavatoriais. Po to į objektus klimpdami įvažiavo ir daugiaaukšiai. „Atžalyno“ kolūkio sausinamų dirvų masyve, kur iš pavasario triušė A. Valaikos grandis, su dideliu jėgų įtempimu teko kloti kiekvieną dreną metrą. Patįžusi žemė, atrodo, traukė traukė į save techniką, kaip liūnas traukia užklydusį neatsargų praeivį.

Daug kartų ekskavatorininkams teko šaukti vikšrinus traktorius vairuojančių vyrų pagalbos. Ir vis dėlto,

„Atžalyno“ kolūkyje žemės plotas buvo laiku nusausin- tas ir atiduotas eksplotacijon.

Sėkmę nulėmė tai, kad objekte šalia vienas kito čirbo tokie patyrę ekskavatorininkai, kaip Bronius Dapšys, Antanas Valaika, Norbertas Bartkevičius. Jie nešykštėjo patarimų mažiau patyrusiems. Veteranų grandys rodė ištvermės ir susiklausymo pavyzdį.

Antano Valaikos grandyje visi vyrų iš tų pačių gimtųjų vietų — Kurklių apylinkių. Padėjėjas Vytautas Kepalas, klotikai Vladas Svelnikas, Simanas Siubas petys petin triušia daugelį metų, puikiai, iš pusės žodžio, vienas kitą supranta. Darbininkams patinka, kad grandies vadovas — ramaus, sugyvenamo būdo žmogus.

Pastebėjęs kokią klaidą ar trūkumą, Antanas nešūkaija, nesikarščiuoja, o taktiškai aptaria su žmonėmis, kaip reikala pataisyti. Todėl ir grandyje nusistovėjusi ta sąmoninga darbo drausmė, kai niekas neveliuoja, nedirba atžagariomis rankomis, kiekvienas pasiryžęs draugui padėti, o reikalui esant — vienas kitą pavaduoti.

Įveikti sunkumus padėjo ir broliškosios Estijos mašinų gamintojų atsiųsta naujesnė technika. Kaip pasakoja Antanas, dabartinio, antrą sezoną eksploatuojamo ekskavatoriaus valdymas yra parankesnis, o pats mechanizmas — patvaresnis. Šių metų trasose išbandytas ir žmonių, ir technikos charakteris. Už tai, kad ekskavatorius per visą sezoną nė karto nebuvo sugedęs, vienodal verti pagyrimo ir jį gaminę, ir eksploatavę žmonės.

Pirmųjų trijų šių metų

ketvirčių užduotis Antano Valaikos grandis įvykdė su dideliu kaupu. Laiku jie paklojo dreną vamzdelius Naujasodžio tarybinio ūkio dirvose. Tik paskutinis spalio mėnuo šios grandies melioratoriams nebuvo sėkmingas. Jiems teko nuvykti į Skiemonių objektą, kur durpynas klampus, beveik neįvažiuojamas. Nors čia iškasti magistraliniai grioviai, bet, vandeniu nubėgus, durpyno paviršius tampa standesnis labai iš lėto. Vis dėlto, melioratoriai — žmonės atkaklūs. Į laikiną pralaimėjimą jie pasiryžę atsakyti pelkių šturmu neįprastomis sąlygomis, žiemą. Bus panaudota specifinė durpyno pyptėbėmis: vasarą jis sunkiai pravažiuojamas, užtat žiemą durpių nesukaustė gruodas. Tik labiausiai patyrusioms grandims patikėtas drenų klojimas žiemos sąlygomis, jų tarpe — ir Antano Valaikos grandiai.

Lenininio garbės raštu apdovanota Anykščių MSMV daugiaaukšio ekskavatoriaus grandis: (iš kairės) Simanas Siubas, Vytautas Kepalas, Antanas Valaika, Vladas Svelnikas.

Tą vakarą Antanas su sūneliu, pasiėmęs iš darbavietės žmogų, vėlai parvažiavo į savąjį šeimyninį bendrabutį. Juos pasitiko šviesos nutvieksta MSMV gyvenvietė. Antanui įprastas buvo tas vakaro vaizdas, o žmogus, rečiau lankąs šioje vietoje, negalėjo nepastebėti, kaip pastaraisiais metais gyvenvietė išaugo, pasipuošė nauja valgykla, parduotuve. Naujasis bendrabutis su erdviais kambariais, buitiniais patogumais irgi kaip diena nuo nakties skiriasi nuo senojo. Netoliese, už rekonstruotų dirbtuvių — vėl statybų pastoliai. Daug padaryta, gerinant melioratorių darbo ir buitines sąlygas, nemažai šioje srityje ir ateities užmojai. Nebe už kalnų ir ta diena, kai šeimyninio bendrabučio gyventojams, darbo pirmūnams bus įteikti ordėrai į butus naujame name. Žmonės, alkovojantys iš pelkių derlingos žemės hektarus, nusipelnė ir gero žodžio, ir jaukios buitės.

D. Binkys
K. d. koresp.

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

1980, XI, 7

KOMUNISTAS NUO 1917 METU..

J. Junevičlausa nuotraukoje: dvit iš keturiolikos „Gintaro“ kolūkio paukštininkų kolektyvo: darbo pirmūnė Janina Maldžienė (kalrėje) ir paukštyno vedėja Viktorija Žvikiienė

Kad gyvenimo nedrumstų šešėliai

Kažkas iš Vieniybės gatvės esančio garažo pavogė „Zigulius“. Nusikaltimo siūlai nutįso net į Silutės rajoną... Kelyje Ukmergė — Utena įvyko avarija, kurioje žuvo žmonės. Kas kaltas?.. Bebrūnų kaime su įkalčiais nusikaltimo vietoje sulauktytos trys čigonės, atsi-basčiusios iš Kauno ir Jonavos rajonų. Ir nusikaltimo vietoje įkliuvusių kaltę kitą kart dar reikia įrodyti... Tai keli paskutinių mėnesių įvykiai, iš Anykščių vidaus reikalų skyriaus darbuotojų pareikalavę daug išvermės ir sumanumo, kol buvo išaiškintos visos aplinkybės, ir sukaupia bylose medžiaga gulė ant teisėjų stalo. Minėti įvykiai susiję su transportu, tad juos tiriant neapsieita be patyrusio autoinspektoriaus Algio Puzino. Nemaža nemigo naktų pastarosios bylos atėmė ir tardymo poskyrio viršininkui Rimantui Sližiui. Vidaus reikalų skyriuje labai ryškus kolektyviškumas, savitarpio supratimas. Išaiškinti nusikaltimą — daugelio vyrų, devynių mėlynas millines, kolektyvių pastangų rezultatas. Vis tik ir čia būna žūmaniausias, gabiausias, sukaupė patirtį ir savo asmeninį pavyzdį skatinantis pasiekęs kitus. Ir neatsitiktinai tarp daugelio pavardžių Vidaus reikalų skyriaus viršininkas Robertas Baštušnikas paminėjo Algį Puziną ir Rimantą Sližį.

DVIDESIMT METŲ RIKIUOTĖJE

Svajonė būti autoinspekto-

riumi subrendo dar būnant Tarybinėje Armijoje. Jaunam vairuotojui patiko drausmė, sąlygojanti be priekaištų ir saugiai atlikti patikėtą užduotį. Nejučiom pagalvoda-vo, kad taip visur tokia tvarka būtų, eismo nelaimės ne-žūtų žmonės. O gal nepa-kantumas eismo taisyklių pa-žeidėjams buvo susiformavęs anksčiau? Į tai Algis Puzi-nas negali atsakyti. Šiaip ar taip, tada buvo principingas, reiklus sau ir kitiems, nes devyniolikametis jaunuolis buvo priimtas kandidatu į TSKP narius.

Grįžęs į gimtuosius Anykš-čius užsilaukė mėlyną uni-formą ir su ja nesiskiria dvi-dešimties metų. Tiek metų prabėgo dirbant valstybinio autoinspektoriaus pareigose.

Didžiąją darbo laiko dalį Algis Puzinas skiria profi-laktiniam darbui, autoįvykių priežasčių aiškinimui, trans-porito techninės būklės ap-žiūrai. Jis laukiamas ir daž-nas svečias rajono ūkiuose, įmonėse, organizacijose, net-gi mokyklose. Jo pasakoji-mai, propaguojantys saugų eismą, įdomūs, paremti ilga-me gyvenimiškąja patirtimi.

Išvykos į nelaimingų atsi-tikimų, susijusių su trans-poritu, vietas ir vienas ir tas pats klausimas, neduodantis ramybės jau dvidešimt metų: „Kodėl?“. Argi avarijos ne-buvo galima išvengti?.. Ne-sibaigiantis rūpestis, kad daugėjant transporto priemo-nių, nemažėja avarių, kad moky-mo įstaigos nepakanka-mai kokybiškai paruošia vai-ruotojus, mechanizatorius, neišugdo drausmės ir savi-tarpio pagarbos jausmo. Tai valstybinio autoinspektoriaus

Algio Puzino kasdienybė, įprasminanti darbo dienas ir laisvalaikį. Atpildas už tai — daugybė paskatinių, penki vyriausybinių apdova-nojimai. Ir bene didžiausias, — kai pajunti, kad buvai tei-singai supras tas, padėjai ne-įgudusiam, galbūt išgelbėjai nuo didelės nelaimės arba bent privertei susimąstyti.

ZMOGUS,

ATSTOVAUJANTIS TIESAI

Apie save Rimantas Sli-žys pasakojo kukliai, prašė neišskirti iš kitų darbuotojų tarpo. Jam trisdešimt dveji, mėlyną uniformą vilki vie-nuolika metų. Nutyli, kad kai dar dirbo Viešintų apy-linės inspektoriumi, buvo pelnęs apylinkės žmonių bei Vidaus reikalų skyriaus dar-buotojų pagarbą. Vėliau ne-lengvas tardytojo darbas. Ir štai metai, kai jis tardymo poskyrio viršininkas. Kalba nejučiom krypta apie kas-dienius Rimanto rūpesčius, apie tai, kas džiugina, kas jaudina.

— Mūsų darbe neužtenka entuziazmo. Reikia daugiau galvą sukli, būti psichologu, sugebančiu analizuoti, api-bendrinti. Net tada, kai vis-kas tampa aišku, išnarpinti visi nusikaltimo siūlai, junti-tą didelę atsakomybę už žmogaus likimą. Nelengva atstatyti tiesą įstatymo var-du, apmaudu suklysti, nes mūsų klaidas labai sunku ištaisyti, — sako Rimantas. Ramybės neduoda vienas ir tas pats klausimas: „Kodėl jis nusikalto?“. Juk gyve-nimo sąlygos nevertė to da-ryti.

Ar bereikia sakyti, kad šis žmogus, komunistas, kruopš-čiai, su itin didele atsakomy-

Autoriaus nuotraukoje: įvykio vietoje komunistai: tardymo poskyrio viršininkas Rimantas Sližys ir autoinspektorius Algis Puzinas.

be atlieka savo tarnybinės pareigas? Jam, kaip ir dau-geliui skyriaus vyrų, neeg-zistuoja sąvoka „darbo va-landos“. Kai kalbėjomes, Ri-mantas buvo tik ką grįžęs iš įvykio vietos, į kurią bu-vo išvykęs antrą valandą nakties. Kiek tame romanti-kos, ar džiaugsmo?

— Kai žengi teisingą žingsnį nusikaltimo pėdsakais, kai po nuosprendžio pajunti, kad neklydai ir nu-sikaltėlis gavo, ką pelnęs, kad eilinį kartą nugalėjo tiesa, atsiperka tos nemigos naktys ir įtempto darbo dienos. Kol pavyksta demaskuoti nusi-kaltėlių, kitą kart tenka bend-

rauti su viena kita dešimčia labai ir labai gerų, sąžinin-gų žmonių. Džiugina, kad jie ir yra visuomenės bran-duolys, aktyvus mūsų pagal-bininkas, įgalinantis sėkmin-gai kovoti su nusikalstamu-mu. Ir bene svarbiausia, ma-tau savo darbo prasmę, — turi nugalėti teisybę.

Negailėdami jėgų ir laiko viešosios tvarkos sargyboje budi kelios dešimtys Anykš-čių vidaus reikalų skyriaus darbuotojų. Budi, kad mūsų dabarties ir šviesaus ryto-jaus nedrumstų šešėliai.

J. Junevičius

„Sveikatos ir sporto“ diena

Paskutinį spalio mėnesio šeštadienį, po pamokų, visi Anykščių II vidurinės mo-kyklos mokiniai rinkosi į „Sveikatos ir sporto“ dieną, skirtą Spalio socialistinės revoliucijos 63-osioms meti-nėms. Ir pirmokai, ir abitu-riental, žvaliai nusiteikę, laukė varžybų atidarymo: jie visi norėjo parodyti, ką kas gali ir, aišku, svajojo apie pergalę.

Ir štai pirmieji į startą iš-ėjo pirmų-penktų klasių mo-kiniai. Jie iškeliavo į turistini-us žygius ir turėjo parneš-ti gamtoje paruoštas puokš-tes „Ruduo miške“.

Kiek vikrumo parodė šeš-ty-septintų klasių mokiniai, žaisdami kvadratą. Vyresnių-jų klasių mergaitės bėgo es-tafetėje Zemėčių ir Parko gatvėmis, o berniukai atliko prisitraukimus prie skersinio. Vienuoliktokai su dešimto-kais žaidė futbolą.

Sios dienos varžybų įspū-džiai ilgai neišblės iš mūsų atminties ne tik tiems, kurie laimėjo pirmąsias vietas, bet ir visiems jų dalyviams.

R. Augustinaitė

Anykščių II vidurinės mokyklos sporto tarybos narė

ATITAIŠYMAS

S. m. „K. d.“ Nr. 130 (4170) patalpintame Raj-koopsąjungos skelbime įsivė-lė klaida.

Turi būti: S. m. lapkričio 7—8 d. d. pramoninių pre-kių ir kaimo kasdieninės paklausos prekių parduotu-vės nedirbs.

Redaktorius ST. VINCIONAS

Reikalinga

Anykščių sviesto gamyklai reikalingi šių specialybių darbuotojai: statybininkai, vairuotojai darbai su borti-nėmis automašinomis ir pie-novežiais, energetinio baro meistras ir kūrikai apkūreni-mo sezonui. Kūrikai gali bū-ti priimti antraeiliams parei-goms.

Dėl darbo sąlygų kreiptis į kadry skyrių.

Administracija

Anykščių kilnojama me-chanizuotai kolonai skubiai reikalingas ekskavatorininkas ir autoparkuotojas mašinistas. Dėl darbo sąlygų kreiptis: Anykščiai, Tarybų 4, į kad-ry skyrių arba skambinti te-lefonu 5-17-77.

Viršininkas

Rekoja

Nuoširdžiai dėkojame „Svyturio“ kolūkio pirminin-kui K. Zigui, valdybai, partine-l organizacijai, Anykščių III-čios vidurinės mokyklos Vb ir VIIIa klasių auklėto-jams, mokiniams, kaimy-nams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums sunkią va-landą, staiga netekus myli-mo vyro ir tėvelio Jono Miš-keičio.

Zmona ir sūneliai

Staiga mirus VYTAU-TUI VANAGUI, reiškla-me nuoširdžiai užuojautą velionio žmonai ir vai-kams.
Geležinkelio stoties ir kelio pto darbuoto-jai

Tragiškai mirus JOLI-TAI MACIUKAITEI, reišk-lame nuoširdžią užuo-jautą jos broliukui ir ma-mytei.
Anykščių III-čios vi-durinės mokyklos I-III klasių mokiniai ir mokytojos

Netekus brangaus žmo-gaus — tėvelio, nuošir-džius užuojautos žodžius skiriame BRONEI STRO-LIENEI.
Bendradarbiai

Giliai liūdime dėl bend-radarbio VYTAUTO VA-NAGO staigos mirties ir nuoširdžiai užjaučiame velionio šeimą ir artimuosius.
Panevėžio kelio ruo-žo II-os tiltų briga-dos darbuotojų ko-lektyvas

GENEI PETRONIENEI Tegul nuoširdžios užuo-jautos žodžiai paguodžia Jus, netekus mylimo bro-lio.
Skiemonių ryšių sky-riaus darbuotojai

JULIJAI SILINIENEI Tegul nuoširdūs užuo-jautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą, mirus my-limai mamytel.
Poilsio namų „Sile-lis“ bendradarbiai

Tragiškai mirus JOLI-TAI MACIUKAITEI, nuoširdžiai užjaučiame tėve-lius ir artimuosius ir liū-dime kartu.
Anykščių 3-osios vi-durinės mokyklos pio-nierių draugovė

Dėl tragiškos JOLI-TOS MACIUKAITES mir-ties reiškiame nuoširdžią užuojautą velionės tėve-liams ir artimiesiems.
Anykščių 3-čios vidu-rinės mokyklos kom-jaunimo organizacija

ZOSEI SUDEIKIENEI, APOLONIJAI ZUKAITEI ir TEOFILUI GILIENEI Tegul nuoširdūs užuo-jautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, ne-tekus brangios mamytės.
V. ir M. Giliai

IRUTEI SABALIAUSKIENEI Dėl mylimo tėvelio mir-ties nuoširdžią užuojautą reiškia
Anykščių san. epid. stoties ir profilakti-ko-dezinfekcinio sky-riaus darbuotojai.

Dėl tragiškos Anykščių 3-čios vidurinės mokyklos IIB klasės mokinės JO-LITOS MACIUKAITES mirties, giliai užjaučiame tėvus.
Anykščių 3-čios vidu-rinės mokyklos mo-kytojai

„Aukštakalnio“ kolūkio valdyba reiškia nuošir-džią užuojautą BRONEI STROLIENEI dėl jos tė-velio mirties.

JULIJAI MACIUKIENEI, EIMUCIUI MACIUKUI Tegul nuoširdūs užuo-jautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mi-rus mylimai dukrelei ir sesutei.
Vaikų darželio Nr. 2 12-tos grupės auklė-tojos, šeimininkės, tėveliai

JULEI MACIUKIENEI Dėl tragiškos dukrelės mirties reiškiame nuošir-džią užuojautą.
Vyno pramonės ga-mybinio susivieniji-mo „Anykščių vynos“ administracija ir profsąjunginė organi-zacija

ALDONA STEPANO-NIENE, mirus mylimai mamytel, užjaučia „Už-taika“ kolūkio valdyba ir profsąjunginė organi-zacija.

S. m. spalio 25-tą dieną kelyje Anykščiai — Ukmer-gė pamestas nuo importinio miegamojo komplekto čiuži-nys. Radus prašome pra-nešti adresu: Ukmergė, Ra-mygalos 49, telef. 5-25-80. Atsilauksime.

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 38. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdi-šaina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.257 Užsak. Nr. 1841